

Začínala jsem s lopatou a v gumákách, říká ředitelka Nadace Terezy Maxové

2. prosince 2009 0:35

Je srdcem i motorem nadace, kterou lidé považují za jednu z nejserióznějších v Česku a jejíž tváří je topmodelka Tereza Maxová. "Pomáháme rovnou konkrétním dětem," prozrazuje klíč k úspěchu Tereza Sverdlinová, ředitelka marketingu.

foto: Dalibor Puchta, pro iDNES.cz

Terezie Sverdlinová - ředitelka marketingu Nadace Terezy Maxové

[Prohlédni fotky](#)

Jste s Terezou Maxovou kamarádky, nebo jste víc její ředitelka?

S Terčou jsme si za ta léta vybudovaly opravdový a přátelský vztah. Potkáváme se hodně i mimo práci, občas spolu jedeme i na dovolenou. Na druhou stranu si Terezy moc vážím za její odhodlání, profesionalitu a upřímnou snahu změnit něco k lepšímu. Plně ji respektuju a ona mě, a proto dokážeme i dobře spolupracovat.

Jak jste se vlastně seznámily?

Kamarádka mi řekla, že Maxová zakládá nadaci. Tehdy jsem se o módu nezajímala, nekupovala jsem si žádné módní časopisy a vůbec jsem netušila, kdo Tereza je. V té době jsem studovala, a tak jsem zpočátku v nadaci pracovala jen pár hodin týdně. V létě 1997 však přišly povodně na Moravě a s nimi i žádosti o pomoc. Vydali jsme se v gumákách na Moravu po zatopených dětských domovech. Tváří v tvář ničivým následkům máte pocit, že prostě musíte pomoci. Buď tam budete stát a brečet, nebo vezmete lopatu do ruky a něco uděláte. Takže jsme začali a já pak v nadaci zůstala jako první zaměstnanec na plný úvazek.

Nadace má dobrou pověst. Jak se to povedlo?

Hned od začátku jsme věděli, že chceme nabízet konkrétní pomoc konkrétním dětem. To bylo přání i Terezy, která předtím podporovala jiné charity, ale nikdy neviděla výsledky. Vždy nám jde o to vědět, komu konkrétně pomáháme. A právě tenhle adresný přístup, jímž se řídíme dodnes, je pilířem celé naší strategie.

Oč nadaci hlavně jde?

Zpočátku jsme se snažili zlepšit prostředí, ve kterém děti v ústavech žily. I když už ale měly dřevěné postýlky namísto kovových, měly hračky, jezdily na ozdravné pobyty, pořád byly v ústavu. Proto jsme začali se vzdělávacími a terapeutickými programy, které dětem kompenzují nedostatek pozornosti, který v ústavu bohužel mají.

TEREZIE SVERDLINOVÁ

* Narodila se 1.července 1976, v Zábřehu na Moravě.

* Vystudovala politologii a mezinárodní vztahy na Univerzitě Karlově.

* Ještě na škole začala pracovat v Nadaci Terezy Maxové.

* Nadace získala za 13 let svého působení 170 milionů na pomoc dětem v kojeneckých ústavech a dětských domovech. V posledních třech letech i na preventivní programy pro rodiny a pěstouny.

* Mezi aktuální nejnámější projekty nadace patří [Teribear](#), což je designová charitativní kolekce určená k podpoře a rozšíření pěstounské péče.

* Tereza je vdaná, manžel Leon pracuje jako kreativní ředitel v reklamní agentuře Mark BBDO.

* Ve volném čase ráda spí, cvičí jógu, chodí na

masáže, za kulturou a objevuje kouzlo Asie.

Může nadace nějak změnit fakt, že je v Česku v přepočtu na počet obyvatel v ústavu nejvíc dětí?

Přesně to nás před dvěma lety přimělo k zamyšlení. Do té doby bylo v centru naší pozornosti zlepšit situaci dítěte v ústavní výchově. Nově bylo naším cílem pomoci dětem zpět do rodiny. Změnili jsme proto celkově strategii. K podpoře dětí v ústavech jsme přidali i podporu prevence, aby se do ústavů nedostávaly, a také podporu náhradního rodičovství. Jednapadesát procent dětí není v ústavu proto, že by se o ně rodiče nechtěli starat, ale kvůli sociálním poměrům rodiny. Z toho důvodu podporujeme programy pro pěstouny i terénní pracovníky, kteří do rodin docházejí a pomáhají stabilizovat finanční i krizovou situaci s cílem zabránit odebrání dítěte.

Řizovatelem dětských domovů je stát. Dělá něco pro to, aby v nich bylo dětí co nejméně?

Myslím si, že by měl preventivní programy, včetně pěstounských, podporovat koncepčně a systematicky, protože si může na pomoc přizvat profesionální neziskové organizace. Dokonce by ušetřil, protože dítě v dětském domově stojí v průměru 25 tisíc korun měsíčně, zatímco státní podpora na dítě v pěstounské péči přijde přibližně jen na šest tisíc. My můžeme podpořit jen několik sdružení, ale nemáme dost peněz, abychom pravidelně a v takovém objemu pomáhali po celé republice.

Šetří firmy na charitě v souvislosti s finanční krizí?

Osobně si myslím, že se u nás krize trochu dramatizuje. Nicméně je pravda, že máme peněz míň než vloni. Ale nemyslím si, že je to nutně jen špatně. Díky tomu se firmy i lidé začínají víc ptát po smyslu jejich investice, což vede k novým efektivnějším projektům, nápadům i postupům. Zároveň musím říct, že máme velké štěstí, že při nás stojí loajální dárci, kteří chápou, že i v době krize je potřeba pomáhat.

Politika by znamenala bolestný kompromis

Co jste chtěla dělat jako malá?

Tak toho bylo víc. Na základce se mi líbil jeden kluk, a ten chtěl být kosmonautem, tak i já se samozřejmě chtěla stát kosmonautkou. Vyrůstala jsem v učitelské rodině, takže když jsem byla o něco větší, chtěla jsem se stát učitelkou.

Ale šla jste studovat politologii...

Zlom pro mě znamenala sametová revoluce, když mi bylo třináct let. Do té doby jsem nad věcmi tolik nepřemýšlela, neměla jsem vlastně inspiraci přemýšlet o tom, co bych chtěla dokázat. Když spadla železná opona, jako by mi spadla opona před očima a došlo mi: Vždyť já nemusím být učitelka na základce. Já nemusím být ani v Zábřehu na Moravě. Můžu žít v Praze nebo New Yorku nebo někde úplně jinde! A když jsem viděla, s jakým nadšením lidé začínají novou stránku našich dějin, měla jsem chuť dělat něco, kde budu prospěšná.. A tak jsem se naivně rozhodla pro studium politologie a mezinárodních vztahů s vyhlídkou, že budu aktivní v politice a udělám něco smysluplného pro svoji zem.

**MEDVÍDEK
TERIBEAR**

Charitativní
projekt, kdy
zakoupením

Jak dlouho vám takové ideály vydržely?

Hned po několika stážích mi došlo, že to není pro mě. Potřebuji mít srdce i rozum v rovnováze. A to bych v politice těžko docílila. Byl by to příliš bolestný kompromis. Tím nechci politiku nijak znevažovat, prostě na to nejsem typ.

A tak jste rovnováhu našla v nadační práci.

Tehdy byly mnohé nadace v plenkách a neexistoval ani žádný nadační zákon, který by je reguloval. Ten byl přijat až v roce 1997. Navíc jsme po 50 letech komunismu ztratili tradici se angažovat v dobrovolnictví a charitě vůbec. Měla jsem pocit, že v neziskovém sektoru mohu pomoci nejenom konkrétnímu projektu, ale zároveň i celému sektoru.

Jste vdaná, ale rodinu zatím nemáte. Je to proto, že vám stačí děti opuštěné?

Je to paradox, ale s dětmi bohužel do styku moc nepřijdu. Hlavně se scházím s obchodními partnery, médii, nebo úřady v kanceláři. Je fakt, že někdy trochu závidím kolegyni, která má na starosti granty, protože se pravidelně vidá s obdarovanými. Na vlastní rodinu zatím není moc čas. Zrovna podzim je až do Vánoc vůbec nejhektičtější část roku, kdy pracuji nonstop včetně víkendů. Mám štěstí, že můj manžel je už zvyklý za těch deset let, co jsme spolu. Nechce, abych na něj doma čekala s uvařenou večeří. Je také hodně pracovně vytížený, ale večeři mi kolikrát vaří on.

Jak relaxujete?

Mám-li být hodně upřímná, tak nejraději ze všeho spím. Ale stíhnu i zajít za kulturou, zacvičit si jógu nebo přečíst knížku. A také ráda cestuji, protože díky novým místům načerpáte spoustu informací a vjemů, které v knihách nevyčtete.

Asie vyznačuje klid a toleranci**Kde jste byla naposledy?**

Máme s manželem moc rádi Asii. Letos jsme se byli podívat v Kambodži v části zvané Siem Reap, kde mají unikátní historickou památku: Angkor Vat. Je to obrovský chrámový komplex na tisících metrech čtverečních, který ilustruje asijskou toleranci. Nejdřív ho budovali buddhisté. Pak ale přišel nový vládce země a s ním jiné náboženství. Naštěstí byl natolik osvícený, že chrámy nezboural, ale upravil je v duchu "svého" hinduismu. Nebylo to tak, že by to staré zakázali a všichni ze strachu zapomněli. Vzali si z obojího to nejlepší a spojili to.

Kde se vám nejvíc líbilo?

V Japonsku mě například okouzlili zenové zahrady v Kjótu. Šli jsme se tam s manželem podívat, že se mrkneme a půjdeme dál. V jedné zahradě jsme strávili čtyři hodiny, ani jsme nevěděli jak, celou dobu jsme seděli na jednom místě a koukali na tu nádheru. Není prvoplánová, člověk ji objevuje postupně, ale je dokonalá. Jedna z nejkrásnějších cest byla po Indii. V Kerale, což je křesťanská část Indie, vládnou komunisté a je opravdu nevšední zážitek, když vedle sebe vidíte sochy Panny Marie, Ježíše, Marxe a Engelse. Všechny stejně oslavované a úctívané. Jakkoliv se tam setkáte s paradoxy, Indové dokáží žít s pokorou i s tím málem, co mají. Přitom jsou spokojení, přijímají svůj úděl a vyznačuje z nich neuvěřitelný klid.

Váš manžel pochází z Austrálie. Tam vás to netáhne?

V Austrálii mají nejkrásnější moře a pláže, jaké jsem kdy viděla, i když je ta země na můj vkus až moc plochá. Ale hlavně se mi ten kontinent zdá oproti Evropě nebo Asii moc mladý. Chybí mu kořeny. Navíc mi nevyhovuje jejich způsob života: práce, pak do supermarketu na nákup a rychle domů na barbecue. Je to tam na mě až moc povrchní a konzumní. Já mám radši ten můj evropský rytmus: kavárny, divadla...

výrobků s označením Teribear dávají zákazníci dětem šanci na život v rodinném prostředí.

* Trička a šperky s označením Teribear od návrhářky Kláry Nademlýnské, stejně jako například kapesníčky, minerální vody, perníčky pořídíte za srovnatelnou cenu s jinými výrobky stejného druhu.

* Výtěžek za první rok prodeje produktů Teribear v obchodní síti Interspar (za projekt získala společnost Spar ČOS cenu Filantrop roku 2009 v kategorii "Partnerství se zákazníky") činí tři miliony korun. Peníze podpoří náhradní rodinnou péči a profesionalizaci pěstounských rodin.

**HRA O POBYT V
LÁZNÍCH
VELICHOVKY**

10. hledané slovo: A

Autoři:

[Magdalena Havlíková](#)
pro iDNES.cz

Fotografie Dalibor Puchta

[iDNES.cz](#) [Zprávy](#) [Sport](#) [Kultura](#) [Ekonomika](#) [Finance](#) [Bydlení](#) [Cestování](#) [Auto](#) [Zdraví](#) [Hobby](#) [Mobil](#) [Technet](#) [Ona](#) [Xman](#) [Revue](#) [Blog](#) [Video](#) [Hry](#) [více](#)

na iDNES.cz ve firmách na internetu

© Copyright 1999 – 2009 MAFRA a.s. a dodavatelé Profimedia, Reuters, ČTK, AP.
Jakékoliv užití obsahu včetně převzetí, šíření či dalšího zpřístupňování článků a fotografií je bez souhlasu MAFRA a.s. zakázáno.